

UZASADNIENIE

Decyzją o numerze (...) -SER, która powinna nosić datę 28 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił **B. M.** przeliczenia emerytury poprzez uwzględnienie w wymiarze emerytury urlopów wychowawczych na dzieci po 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok tych okresów w związku z wejściem w życie od dnia 1 maja 2015r. ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawczyni odwołała się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Łodzi, wnosząc o ich zmianę poprzez ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego poprzez zastosowanie przepisu art.174 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi

ustalił co następuje:

Odwołująca – **B. M.** urodziła się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Decyzją z dnia 10 czerwca 1999r. przyznającą wnioskodawczyni prawo do emerytury od osiągnięcia wieku emerytalnego tj. od dnia 28 czerwca 1999r. organ rentowy ustalił wysokość emerytury w oparciu o przepis art.53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i uwzględnił wnioskodawczyni jako okresy nieskładkowe liczone po 0,7% okrasu urlopów wychowawczych na dzieci od 3 lipca 1973r. do 5 września 1975r. na syna T. ur. (...) oraz od 27 marca 1979r. do 26 marca 1982r. na syna K. ur. (...) (decyzja k.16 akt rentowych, karta przebiegu zatrudnienia k.15 akt rentowych).

W dniu 5 maja 2015r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o uwzględnienie w wymiarze emerytury powyższych urlopów wychowawczych w wymiarze po 1,3% za każdy rok powołując się na wejście w życie od dnia 1 maja 2015r. ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżoną decyzją odmówiono zaliczenia do wysokości emerytury okresów urlopów wychowawczych na dzieci w wymiarze po 1,3% za każdy rok wskazując, że z uwagi na wiek wnioskodawczyni nowe przepisy nie mają do niej zastosowania (decyzja k.52-53 akt ZUS).

Niespornym jest, że wnioskodawczyni nigdy nie miała ustalonego kapitału początkowego i nigdy nie miała wyliczonej emerytury na podstawie art.26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (akta ZUS – okoliczność niesporna).

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie **B. M.** jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Wnioskodawczyni jako osoba urodzona przed 31 grudnia 1948r. ma ustalone prawo do emerytury na podstawie art.27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz.1227 ze zm.). Wysokość świadczenia ustalona jest w oparciu o przepis art.53 powołanej ustawy, który stanowi że emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

- z uwzględnieniem art. 55.

2. Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

3. Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego.

Z kolei art. 55 stanowi, że ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Zgodnie zaś z treścią art. 173 ust.1 powołanej ustawy, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek ustala się kapitał początkowy.

Zgodnie z treścią art.2 ust.1 ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 552) wysokość emerytury przysługującej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 24 oraz art. 27, obliczonej z zastosowaniem art. 26 ustawy, o której mowa w art. 1, ustala się ponownie z zastosowaniem przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą - na wniosek osoby uprawnionej.

Niespornym jest, że wnioskodawczyni ani nie ma ustalonego kapitału początkowego ani wysokość jej emerytury nigdy nie była ustalana w oparciu o art.26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z czym nie ma możliwości zastosowania do niej wskazanego wyżej przepisu.

Nie można także zastosować do niej przepisu art. 174 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS w brzmieniu wprowadzonym powyższą ustawą zmieniającą albowiem dotyczy on ustalania kapitału początkowego, którego wnioskodawczyni z uwagi na datę urodzenia nie ma ustalonego.

Mając na uwadze powyższy stan faktyczny i prawny Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z przywołanymi wyżej przepisami, orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia.